

Det har hidtil i nogle tilfælde været vanskeligt at skaffe en egnet og villig værge for personer, der kommer under værgemål. Derfor foreslås det, at der skal etableres en ordning med faste værger, der kan fungere som værge for flere som led i deres profession. Disse værger vil kunne træde til, hvis der ikke er pårørende, der kan påtage sig opgaven, eller hvis årsagen til værgemålet er uenighed mellem de pårørende.

Det er også meningen, at der fremover skal kunne gives en værge betaling for arbejdet med værgemålet i det omfang, det er rimeligt. Vederlaget til værgen skal som udgangspunkt betales af den, der er under værgemål. Har denne ikke tilstrækkelige midler, skal vederlaget dog afholdes af statsamtet. De nye regler om værger indebærer i øvrigt også, at opgaven som værge fremover ikke længere skal være et borgerligt ombud.

Værgemålsloven indeholder en række andre væsentlige ændringer i forhold til de gældende regler. Som eksempler kan jeg nævne, at sagerne skal oplyses bedre, bl.a. ved, at der skal indhentes udtalelser fra plejehjem eller andre institutioner, hvor den svage bor, inden der tages stilling i en sag om værgemål. Der skal også i videre omfang end hidtil ske underretning af pårørende, så de får mulighed for at udtale sig, inden et værgemål bliver iværksat.

Det bliver også nemmere at få lov til at bruge af en formue, hvis det er til gavn for den, der er under værgemål.

Forslaget til værgemålsloven indeholder også reglerne om værgemål for børn og unge under 18 år. Disse regler er stort set uændrede i forhold til reglerne i myndighedsloven. Det foreslås som noget nyt bl.a., at unge under 18 år bliver myndige, når de indgår ægteskab, medmindre der efter en vurdering i det enkelte tilfælde er behov for, at værgemålet fortsætter, til den unge fylder 18 år.

Endelig indeholder værgemålsloven i kapitel 8 nye og forenklede regler om særlige værger.

Forslaget om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Ændringer som følge af værgemålsloven) indeholder de ændringer i lovgivningen under Justitsministeriets område, som er nødvendige som følge af de nye regler om værgemål.

Den vigtigste del af dette forslag er den nye udformning af retsplejelovens regler om domstolens behandling af sager om værgemål. De nye regler medfører bl.a., at den, som værge-

målssagen angår, altid skal have bistand af en advokat under sagen.

Idet jeg henviser til lovforslagene og de ledsagende bemærkninger, skal jeg herved anbefale forslagene til det høje Tings velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministre.

Spm. nr. S 1087

1) Til udenrigsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil den danske regering tage skridt til at få fjernet EU-Kommissionens adgang til at udstede kommissionsdirektiver?«

Skriftlig begrundelse

Udenrigsministeren har i svar på spørgsmål nr. S 982 oplyst, at det ikke er sikkert, at miljøgarantien kan bruges i forbindelse med kommissionsdirektiver, da der blandt medlemslandene og Kommissionen er forskellige opfattelser af mulighederne for at anvende artikel 100 A, stk. 4, i disse tilfælde.

Regeringen har desuden meddelt, at den ikke vil bruge miljøgarantien i sagen om et EU-kommissionsdirektiv om mad til børn og småbørn (babymad).

I sin omtale af udenrigsministerens svar skriver Politiken den 2. marts 1995: »Regeringen afviser imidlertid at bruge miljøgarantien med den begrundelse, at den skal gemmes til en bedre lejlighed. SF og Enhedslisten mener, at det er en farlig strategi, når regeringen hele tiden vægrer sig ved at bruge miljøgarantien.«

Derfor vil Enhedslisten anmode regeringen om at tage skridt til at få vedtaget, at det ikke længere skal tillades Kommissionen at vedtage direktiver efter komitéproceduren. For Enhedslisten er det helt uacceptabelt, at embedsmænd kan sidde i administrative komiteer og lave love, som sætter de nationale regeringer ud af spillet, samtidig med at de nationale regeringer – i dette tilfælde Danmark – siger, at man ikke